

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De peccato libidinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

Conare concipere hos Contritionis affectus : *October.*
peccata tua eos tibi tam necessarios reddent, faci-
cientque, ut tibi futuri sint facillimi.

Cor contritum, & humilitatum Deus
non despicias. *Psal. 50. 19.*

Quid non mali ego, aut facta mea; aut
si non facta, dicta mea; aut, si non dicta,
voluntas mea fuit? *Aug. Conf. 9.*

DIES IX.

De Peccato Libidinis.

I.

PEccatum libidinis offendit, & peculia-
ri injuria afficit tres Sanctissimæ Tri-
nitatis Personas. Offendit Patrem. Ho-
mo per Creationem est imago Dei; ipse
anima pura, spiritualis est, & incorrupti-
bilis, sicut Deus. Sed per libidinem o-
mnia hujus imaginis lineamenta deler-
et vel penitus corrumpit, dum animam suam
prorsus terrenam, & voluptatibus addi-
ctam reddit. Quanta injuria Regi cujdam
imponeretur, si ejus imago in lutum con-
ijceretur? annon hanc injuriam gravissi-
mè ferrer? an eam impunitam dimitteret?
estne injuria, qua Deum libidinosus affi-
cit, minor? debetne Deus eam minùs com-
mo-

October.

Gen. 6. 7.
v. 8.

Gen. 6 v. 3

1. Cor. 6.
v. 13.

moveri, cum homo luxuriosus animam suam per voluptates belluinas, quibus carnem suam inquinat, luto, ut ita dicam, immergit? sic Deus post peccatum Adami, & Caini non dicit, se poenitudine duci, quod hominem creasset: sed, ubi vidit obscenitates, quibus homines ante diluvium, volutabantur, id asseveravit: *Pœnitent me fecisse eos.* Adamum post ipsius peccatum non deseruerat; verum ubi homines libidini se deditere, dixit: *Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est.* Lachrymæ Adami ipsius scelus delevêre; verum ad eluendas hominum obscenitates diluvio opus fuit vniuersali.

II. Peccatum libidinis ratione peculiari offendit Dei Filium, idcirco, quod hoc peccatum post Verbi divini Incarnationem novam deformitatem contrahat. In Ethnico id scelus est, sed in Christiano quædam sacrilegij species. Christus, cum naturam humanam assumit, caput nostrum evadit, & nos ipsius membra. Hinc Apostolus peculiarem hujus peccati gravitatem in Christiano apprehendit: *Nescitis, inquit, quoniam corpora vestra membra sunt Christi? tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? absit? an nescitis, quoniam, qui adhæret meretrici, unum corpus effici-*

ficitur? Corpus vestrum non minùs, quàm anima ad Christum spectat, cum proprio sanguine eam redemerit. Itaque de eo disponere sine ipsius voluntate vobis haud licet; multò minùs ad usum tam infamem eo abuti. Quemadmodum Sanctissima Eucharistia Christo nos adhuc arctiùs unit, sic etiam peccati libidinis gravitatem multum auget in ijs, qui cælesti hoc Epulo reficiuntur. Per sacram Communionem idem corpus, eadem caro cum Christo, ut SS. PP. loquuntur, efficimur. Et hanc carnem tam obscænis sordibus fædare, & prophanare nò veremur? quanta injuria! quantum sacrilegium! nullum scelus sacræ Communioni adeò adversatur, nec ullum tantopere, uti libido, ab ea nos remove debet.

III. Denique peccatum libidinis haud mediocriter offendit Spiritum sanctum: is enim spiritus est, & quidem spiritus purus, & sanctus. Si spiritus est, qui morari poterit cum anima corpori, & sensuum voluptati dedita? Non permanebit spiritus meus in homine, quia caro est. Si spiritus purus est, quantopere non averfabitur cor impurum? An nescitis, quoniam membra vestra Templum sunt Spiritus sancti? si quis autem Templum Dei violaverit, disperdet illum Deus: Si Deus tantopere offenditur injuriâ, quæ ipsi

October.

Non estis va-
stri, empti
enim estis
pretio ma-
gno. *Ibid.*

Concorporei,
con sanguinei
Christo.
Cyrill.

I. Cor. 6. 19

Odober.

ipsi infertur, cum ipsius Tempia manibus hominum constructa prophanantur. An minus offenderur injuriâ, quam ei libidinosus infert, cum is obscœnitatibus suis prophanat corpus suum, quod vivum est

1. Cor. 3. 17.

Spiritus sancti Templum? libido in corde, & corpore Christiani *abominatio est desolationis in loco sancto.*

Matth. 24.

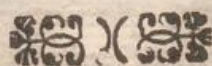
15.

Ah! consideramusne hunc in modum vitium libidinis, cum id fragilitatem esse dicimus, cum id colloquiorum nostrorum jucundissimorum argumentum, & oblectationis nostræ scopum statuimus? cum in eo summam nostram felicitatem statuimus, cum id ipsi Deo præhabemus?

Quandoquidem vitium libidinis aded abominandum est, statue illud, & quidquid eo te conspurcare potest, vitare, magnūque zelum concipere id in alijs destruendi.

Non permanebit spiritus meus in homine, quia caro est. Gen. 6. 3.

Contra libidinis impetum apprehende fugam, si vis habere victoriam. Aug.

DIES